

Bilag 21.

Den almindelige
danske Lægeforening.

Vendersgade 33, den 9. August 1919.

Til Regering og Rigsdag!

I det Forslag til nye Skatter, som for nylig er forelagt Rigsdagen til Behandling, er der foreslaaet en Skat paa Motorkøretøjer, som i uforholdsmæssig høj Grad vil komme til at gaa ud over Lægestanden.

Det er jo efterhaanden blevet mere og mere almindeligt, at Lægerne paa Landet og i Købstæderne, til Dels ogsaa — om end i mindre Grad — i Hovedstaden, benytter Automobil i deres Praksis, og en meget stor Procentdel af Lægerne har set sig nødsaget til selv at anskaffe Motorkøretøj for at kunne besøge deres Praksis forsvarligt og til Befolkningens Tilfredshed, og naar i Bemærkningerne til det fremsatte Lovforslag Beskatningen af Motorkøretøjerne motiveres som en Luksussskat, har denne Betragtning ingen Gyldighed overfor de Motorkøretøjer, som Lægerne benytter til Praksis. Formaalet med disse er at bringe Patienten hurtig Hjælp, og Lægehjælpens Nytte beror i mangfoldige Tilfælde paa, at den ydes hurtig; ved adskillige Ulykkestilfælde og livsfarlige Sygdomstilfælde afhænger Patientens Liv alene af, at der kan ydes hurtig Hjælp. Under Epidemier som Influenzaepidemien i sidste Efteraar var Lægearbejdet overhovedet kun overkommeligt, forsaavidt Motorkøretøj stod til Lægernes Raadighed. Det samfundsnyttige i den Udvikling, som Formen for Lægevirksomheden gennem Anvendelsen af Motorbefordring har taget, er da ogsaa blevet indrømmet gennem de Lempelser i Afgifter, der blev indført i den nugældende Automobillov for Køretøjer, som tilhører Læger.

Trods disse Lempelser er det med de nugældende Priser paa Materiel, Gummi og Benzin meget vanskeligt for Lægerne at faa Udgifterne til deres Befordring dækket ved den Godtgørelse, de kan opnaa, navnlig ved Sygekasse- og kommunal Praksis, hvor Kørselsgodtgørelsen de fleste Steder er fikseret gennem afsluttede Overenskomster. En Beskatning som den foreslaaede af Motorkøretøjerne vil da for Lægerne betyde en meget væsentlig Forøgelse af deres Kørselsudgifter, en Forøgelse, som de har ringe eller ingen Udsigt til at indvinde gennem en Forhøjelse af Kørselsgodtgørelsen, der jo kun vilde kunne opnaas ved Ændring af bestaaende Overenskomster, og som i hvert Fald — hvis den opnaaedes — vilde betyde en urimelig Fordyrelse af Lægehjælpen.

Paa Grund af de stadig stigende Priser paa Livsfornødenheder, som ikke for Lægernes Vedkommende paa langt nær har kunnet kompenseres gennem tilsvarende Forhøjelse af Lægetaksterne, fordi ogsaa disse for en væsentlig Del er fikserede gennem bestaaende Overenskomster, er Lægestandens økonomiske Situation i Løbet af de sidste Aar væsentlig forringet. Skal der nu yderligere paalægges Lægerne en Skat af de Motorkøretøjer, som for manges Vedkommende er en Nødvendighed i deres Virksomhed, vil dette betyde en yderligere Nedgang i Lægernes økonomiske Stilling.